

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การวิเคราะห์ต้นทุนของธุรกิจนำเที่ยวเดินป่าและล่องแพ
ในเส้นทางลำน้ำแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นางสาวสายหยุด ศรีสุเทพ

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ. กัญญา

กุนทีกาญจน์

ประธานกรรมการ

ดร. ทรงศักดิ์

ศรีบุญจิตต์

กรรมการ

ผศ. พรทิพย์

เชิธรวีรวิทย์

กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษากการวิเคราะห์ต้นทุนของธุรกิจนำเที่ยวเดินป่าและล่องแพในเส้นทางลำน้ำแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์หลักในการศึกษาเรื่องนี้เพื่อศึกษาลักษณะการลงทุน การจัดการธุรกิจนำเที่ยวเดินป่าและล่องแพ สถานการณ์ทางการตลาดของการท่องเที่ยวเดินป่าในเส้นทางลำน้ำแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ และวิเคราะห์ต้นทุนในการประกอบธุรกิจนำเที่ยวเดินป่าในเส้นทางลำน้ำแม่แจ่มเพื่อให้ทราบถึงงบประมาณในการลงทุนและจุดคุ้มทุนในธุรกิจท่องเที่ยวเดินป่า โดยอาศัยในการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวเดินป่าและล่องแพในเส้นทางลำน้ำแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ของแม่สอดการท่องเที่ยว ข้อมูลจากสำรวจท่องเที่ยวเชียงใหม่ สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดภาคเหนือ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเดินป่า ผู้เกี่ยวข้องในธุรกิจท่องเที่ยวเดินป่าและล่องแพในเส้นทางลำน้ำแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้ ธุรกิจนำเที่ยวเดินป่าและล่องแพในเส้นทางลำน้ำแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่อำเภอแม่แจ่มมีลักษณะเฉพาะ สามารถจัดการท่องเที่ยวเดินป่าและล่องแพได้ทุกฤดูกาล กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นการศึกษารวมชาติและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของอำเภอแม่แจ่ม กิจกรรมที่ให้บริการนำเที่ยวเดินป่าและล่องแพในลำน้ำแม่แจ่มมีประมาณ 15 ราย สำหรับการล่องแพนำเที่ยวเดินป่าและล่องแพ ถ้าใช้แพไม้ไผ่ในกิจกรรมล่องแพใช้เงินลงทุนไม่สูงมากนัก ปัจจุบันมีผู้ประกอบการบางรายใช้เรือยางพร้อมอุปกรณ์ช่วยรักษาความปลอดภัย มีผลให้ต้องใช้เงินลงทุนสูงขึ้น และถ้าผู้ประกอบการเน้นการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศก็จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการลงทุนมากขึ้น งบประมาณในการลงทุนในธุรกิจนำเที่ยวเดินป่าและล่องแพของแม่สอดการ

ท่องเที่ยว ประกอบด้วย ต้นทุนเอกชน ได้แก่ ต้นทุนแรกเริ่มค่านินกิจการ 350,000 บาท ต้นทุนคงที่ต่อเดือน 17,133.34 บาท ต้นทุนแปรผันต่อคนต่อวัน แบ่งตามกลุ่มของจำนวนนักท่องเที่ยว 4 คน , 6 คน , 8 คน และ 10 คน ตามลำดับ ของโปรแกรมนำเที่ยวแบบ 1 วัน คือ 880 บาท , 613.33 บาท , 480 บาท , 430 บาท และของโปรแกรมนำเที่ยวแบบ 2 วัน 1 คืน คือ 802.50 บาท , 573.33 บาท , 458.75 บาท , 405 บาท ต้นทุนค่าเสียโอกาสที่ไม่เกิดการจ่ายจริง มีค่าเท่ากับ 51,000 บาท ต้นทุนทางสังคมที่เกิดจากการท่องเที่ยวเดินป่าและส่องแพไม่อาจประเมินค่าที่แท้จริงได้ แต่แม่สอดการท่องเที่ยวได้จัดสรรเงินรายได้ในอัตรา 5 % ของเงินรายได้ คืนให้แก่ชุมชนในเส้นทางนำเที่ยว จัดกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติโดยให้นักท่องเที่ยวร่วมปลูกป่า และเสริมสร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่นโดยจัดตั้งสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้กับนักท่องเที่ยว

สำหรับการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันระหว่างโปรแกรมท่องเที่ยวแบบ 1 วันกับแบบ 2 วัน ของแม่สอดการท่องเที่ยว พบว่าจุดที่มีค่าใช้จ่ายต่ำสุด คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวจำนวน 8 คน รองลงมาเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวจำนวน 10 คน กล่าวคือ กลุ่มนักท่องเที่ยว 8 คนไม่ว่าจะเลือกใช้บริการนำเที่ยวในโปรแกรมใดก็ตามมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกันไม่มากนัก จุดที่มีค่าใช้จ่ายสูงสุดเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวจำนวน 4 คน กล่าวคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวจำนวน 4 คน ควรแนะนำให้ใช้บริการนำเที่ยวแบบ 2 วันมากกว่าแบบ 1 วัน เพราะมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่ามาก และในการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนในธุรกิจนำเที่ยวเดินป่าและส่องแพของแม่สอดการท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการนำเที่ยวเดินป่าและส่องแพต่อเดือนเท่ากับ 36.46 คน และมีจุดคุ้มทุน ณ จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ 400 คน (รวม 2 โปรแกรม) ดังนั้น ระยะเวลาคุ้มทุน คือ 10.97 เดือน นับว่าธุรกิจนำเที่ยวเดินป่าและส่องแพมีระยะเวลาคุ้มทุนไม่ยาวนานนัก ผู้มาใช้บริการจะเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มเล็กๆ มากกว่ากลุ่มใหญ่

Independent Study Title	Cost Analysis of Trekking and Rafting Tour on Mae Cham River Route in Chiang Mai	
Author	Saiyud Srisuthep	
M.Econ.	Economics	
Examining Committee	Asst.Prof. Kanya KunthiKan	Chairman
	Lecturer Dr. Songsak Sriboonchitta	Member
	Asst.Prof. Porntip Tianteerawit	Member

ABSTRACT

The study aimed to analyze the costs of trekking and rafting tour on Mae Cham River Route in Chiang Mai. Next investment and marketing practices regarding the trekking and rafting tour on the river were concentrated on. The costs studied illustrate the budget and the break-even point of the businesses. Secondary data was collected from Maesord Tour, Tourist Police Office of Chiang Mai, Northern Tour Guide and the Tourism Office, while primary information was derived from interviewing those who have conducted trekking and rafting tours on the Mae Cham River in Chiang Mai.

The results showed that those enterprises studied could conduct the business all year round. The tour aimed at studying the nature and unique cultures of Mae Cham district. The number of enterprises conducting trekking and rafting tours was 15. As for rafting, bamboo rafts were most economical. However, some enterprises used PVC rowing boats equipped with life-saving devices which cost more. The costs would then be increased more if the Eco-Tourism was put into practice. As for Maesord Tour, the costs spent upon trekking and rafting tour were as follows: (1) 350,000 baht that was spent upon business establishment: (2) 17,133.34 baht of fixed costs: (3) variable costs varied according to the number of tourists – 4, 6, 8,10 – respectively: (4) 51,000 baht worth of diminishing returns. In addition, Maesord Tour had set aside 5 % of her

earnings for the local community where the trekking activities occurred. The activities, for example, included reforestation and shacks set up by local folks to put up some local produces for tourists.

As for comparison made upon the per day spending of each tourist between tourists on one-day excursions and two-day ones with Maesord Tour, it was found out that the group of 8 tourists spent the least while the group of 10 tourists spent second to that group. Whatever tour programs they picked, the spending was similar. The group of 4 tourists spent the most. Consequently, the group of 4 tourists should be offered with two-day package instead of one-day package to maximize the spending. As for the analysis made for the break-even point of the trekking and rafting tour of Maesord Tour, the average number of tourists who made used of the trekking and rafting tour was 36.46 persons monthly. The exact break-even point was met when the number of the tourists was 400 (two programs). The break-even point of time was 10.97 months. It was obvious that the break-even point of trekking and rafting tour didn't take a long time. Small groups of tourist were found to be more cost-effective than those big groups of tourists.